

Základní informace

Slovenský Vlkolíneček byl na Seznam světového dědictví UNESCO zapsán v r. 1993.

Vesnice se nachází neda-leko města Ružomberok. Autem musíte z Ružom-berku odbočit na Banskou Bystrici a v Bielom Potoku odbočit na úzkou silnici směrem na Vlkolíneček.

Kompletní Seznam světo-vého dědictví UNESCO v češtině: www.ingema.net rubrika WH UNESCO.

**„Pane bože,
už zase filmaři,“
obrátila babka
Kubčová oči
v sloup, když nás
viděla, jak
vytahujeme
kameru a stativ
z auta.**

Od doby, co byla malá slovenská vesnička za-psána do seznamu UNESCO, přibýlo nejen tu-ristů, ale také fotografiů a fil-mařů. Posledních pár obyva-tel vytrhly vpády světa z poklidného tempa. Jeden telefon ve vesnici, až dosud jediný prvek civilizace, mnoho vzruchu nenadělal.

Vlkolíneček

Snímek: Lubomír Pecold

Osudem Vlkolínice byly a jsou voda, vítr, slunce, hory a čas. Vesnička plná dřevěnic leží na stráních jednoho z vý-chodních výběžků Velké Fatry. Tady, v bočním údolí doliny říčky Revúca, stojí ves-nice na jihozápadním svahu vrchu Sidorovo. Vznikla v druhé polovině 14. století v nadmořské výšce přes 700

metrů a první zmínka po-chází z roku 1376. Už tehdy tady dávaly ne lišky, ale vlci dobrou noc, o čemž svědčí i název vesnice.

Nikdy se tu neleželo lehce. Každá domácnost jednoho z nejchudších míst Sloven-ska musela vrchnosti odvá-dět ročně 90 florenů, na Vá-noce odevzdat tele, dva velké

koláče a sto vajec. Každá salaš ročně dávala ještě kra-hujce.

Osou vesničky je potok, jediný zdroj užitkové vody. Kolem něj vede „ulice“. Tady potkáte všechny obyvatele Vlkolínice. Je jich kolem tři-ceti a žijí v tradičních srubo-vých domech na kamenné podezdívce, postavených kolmo k centrální ulici. Dlouhé dvory oddělují dům od domu, ale více než polo-vina je postavena podle stej-ného schématu. Za sebou jsou řazeny pokoj, pitvor (ja-kási černá kuchyně) a pak komora.

Hlavním stavebním mate-riálem je dřevo. Spáry mezi kládami se vymazávaly barvenou hlinou. Domy mají sedlové střechy se štíty oto-čenými k potoku. Původní krytinou byl štípaný šindel.

Obyvatele živilý lesy, past-viny a políčka. Zima si tu podává ruku přímo s létem a léto zase se zimou. Přesto se tu ale desetiletí po deseti-letí, staletí po staletí na tera-sovitých políčkách pěstovaly brambory, zelí, něco zele-niny, na loukách se pásly ovce. Muži odcházeli za prací a úroda byla závislá na ru-kách, nohách a zádech žen.

„Dneska už má každý jen kousek pole nebo zahradu, zůstaly jsme tu většinou jen staré ženské,“ rozpovídala se teta Kubčová. „Krávku už nemá nikdo, mléko se sem nahoru vozí. Obchod fun-guje dvě hodiny týdně.“

Babička je ráda, že si může povídat. „Z hospodář-ství už nemám skoro nic. Přes zimu jsem u synů v Bratislavě, ale jak začne jaro, hned se stěhuju sem.“ Ruch natáčení přilákal i ostatní. Ukazují, jak se přede len, jak se topilo v pi-tvoru a na co je „bába“, ma-gická dřevěná postavička, spojující generace v domě. Pro děti panenka, pro ro-dinu bůžek ochraňující dům. „Bábu“ prý mají stále, a tak se nemůže nic stát. Čas se tu nezastavil, jen teče jiným tempem. Tradice stejně jako prameny vlkoli-neckého potoka nevyschly, zato se staly vzácností a ozdobou Slovenska. ●

Lubomír Pecold

Dělejte s námi in magazin

Kdo vyhrál letecký zájezd do Londýna?

Soutěž o nejlepší tip, vyhlášená v 1. čísle IN magazínu HN, skončila 31. května. Ze všech přis-pěvků porota nakonec vybrala jako nejlepší článek o Melbourne od Jiřího Ruska z Valašského Meziříčí. Přestože jde o poměrně vzdálenou destinaci, porota ocenila zejména výborný styl a nápadité zpracování příspěvku.

**Jiří Rusek vyhrává letecký zájezd do Londýna pro dvě osoby
v hodnotě 25 000 Kč, který do soutěže věnovala CK Nemo a Selecta.**

Těsně za ním se umístili Břetislav Koč (Nezi-derské jezero) a Kateřina Kutnohorská (Ma-deira). Do užšího finále se dostali Veronika Dlouhá (Glasgow), Alena Švejdvová (Český ráj – Hruboskalsko), Dáša Palátková (Špind-lerův Mlýn), Ota Sobol (Opavským Slez-skem) a Olga Hlávková (Na Krásné Vyhlídce).

Uvedené příspěvky budou po dohodě s au-tory postupně otištěny.

Speciální cenu šéfredaktora HN získávají nej-mladší účastnice soutěže sestry Jana a Mi-chaela Čížkovy z Teplé a nejstarší účastnice paní Zdeňka Hubková z Kladna.

Všem účastníkům soutěže děkujeme a oceníme je věcnými dárky.